

[Arne Melchior]

skridtspartiets tankegang at være, men jeg er sikker på, at den står justitsministeren meget fjernt.

Uden at tage forskud på det samråd, der skal være i Retsudvalget i morgen, vil jeg gerne sige, at CD har sympati for Socialdemokratiets ønske om at give midlertidig opholdstilladelse til de indbyggere i det tidligere Jugoslavien, der allerede er ankommet. Jeg er ikke enig i det, justitsministeren har udtalt i en pressemeddelelse i dag, at det behøver være præcedensskabende, og jeg skal især understrege, at det vil jo være en stor hjælp for justitsministerens apparat, hvis disse mennesker kan komme ud af den pukkel af sager, vi har liggende til behandling, og det vil være godt for de mennesker fra andre nationer, der vil kunne få deres sag hurtigere færdigbehandlet. Det vil også være gavnligt for dansk økonomi, administration osv., kort sagt for hele systemet. Og situationen i Jugoslavien er jo så omskiftelig i øjeblikket, at en 6-måneders-opholdstilladelse vil kunne gøre megen gavn uden at gøre nogen som helst skade, i hvert fald indtil videre.

Jeg vil også bakke fru Ebba Strangés definition af formålet med forslaget op, altså også hjælp af anden art end direkte hjælp til syge og sårede. Det mener jeg at der er god mening i. Skønt disse områder ligger så tæt på vort eget land, har en stor del af befolkningen – det så vi jo også i en tv-udsendelse i aftes – desværre endnu ikke forståelse af, hvad det egentlig er, der foregår. Og det er der sådan set ikke noget at sige til, for man skal nok have været der for rigtig at kunne forstå det. Men har man set elendighed rundt omkring på jordkloden, bør man altså ikke have alt for svært ved at kunne sætte sig ind i det. Og jeg skal gøre opmærksom på, at det er altså mennesker, der skal huses, det er ikke varer, der skal opmagasineres.

Jeg vil slutte med at henvise til, hvad fru Pia Kjærsgaard sagde, nemlig at antallet skal være så minimalt som muligt – hvad er muligt, hvor meget er det muligt at skære ned? Det kan man altid diskutere, selve udtrykket siger ikke ret meget. Men jeg vil appellere til justitsministeren om at sige i sin svartale, at Danmark selvfølgelig patager sig sin del af den gigantiske opgave, der foreligger. Ellers kan vi jo slet ikke tillade os at lægge os til hvile om aftenen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil altså virkelig anbefale hr. Arne Melchior bare at læse resuméet af rapporten fra de mennesker, som rent faktisk har været på stedet. Nu ved jeg ikke noget om, at hr. Arne Melchior skulle have været der, jeg tror det næppe, men i hvert fald har der været en delegation fra Dansk Røde Kors, Direktoratet for Udlændinge og Dansk Flygtningehjælp. Og både hr. Arne Melchior og jeg ved, at disse organisationer normalt ikke har noget imod, som hr. Arne Melchior siger, at tage så mange flygtninge som overhovedet muligt til Danmark.

Men rapporten nævner altså gentagne steder, at det er bedst at yde støtten regionalt. Man skal ikke bare tage nogle flygtninge til Danmark for at tilfredsstille nogle emsige politikere, og jeg opfatter desværre hr. Arne Melchiors tale her i dag på denne måde. Hr. Arne Melchiors tale gik udelukkende på, at jo flere flygtninge, der kommer herop, jo bedre har man gjort det.

Der står i bemærkningerne til dette lovfor-slag, at det rundt regnet vil koste 200.000 kr. pr. person. Nu ved vi jo ikke, hvor mange det kommer til at dreje sig om, men prøv engang at tænke på, hvor meget godt man kunne gøre for disse midler rent regionalt. Det synes jeg hr. Arne Melchior burde tænke på i stedet for nærmest pr. automatik og pr. sædvane at sige, at jo flere der kommer herop, jo bedre er vi. Vi har for en gangs skyld meget mere konkret viden end mange af de andre gange, vi har diskuteret udlændingepolitikken her i Folketinget. Vi har haft personer fra de berørte organisationer i eks-Jugoslavien, de har klart og utvetydigt sagt, hvad de mener, og deres opfattelse er altså stik modsat hr. Arne Melchiors.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil give fru Pia Kjærsgaard ret i, at denne rapport netop fastslår, at det slet ikke er i den størrelsesorden, der først blev lagt op til, men at der formentlig bliver tale om nogle ganske få, som jeg også nævnte det i min indledning.

Men så vil jeg gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at netop fordi det bliver så få og slet ikke disse 1.000 eller 2.000, som regeringen først troede, har vi jo faktisk også ressourcer til at hjælpe en del af de mennesker i det tidligere Jugoslavien, som i dag har aller mest hjælp be-